

3. července 2019, Kyjov

Strach z bílých plášťů rozptylují herní asistentky

Nemocnice nepatří k místům, kde by lidé rádi trávili čas. Především u dětských pacientů jsou navíc nepříjemné pocity přizívány strachem - z operace, vyšetření, případných bolestí. Obavy z bílých plášťů v Nemocnici Kyjov pomáhají rozptýlit herní asistentky.

Jídelna Dětského oddělení v těchto dnech připomíná podmořský svět. Na zdech se pohupují papírové ryby s potápěči, stolky zdobí chobotnice vyrobené pro změnu z PET lahví. Autory mimořádně povedené výzdoby jsou samotní pacienti, kteří si vystřihováním a lepením pod dohledem herních asistentek krátí nucený nemocniční pobyt. Při hře čas utíká rychleji, děti jsou během ní navíc schopny zapomenout na své bolesti.

V některých případech herní asistentky plní i roli jakéhosi důvěrníka. Malí pacienti si k nim během pobytu vybudují vztah, důvěřují jim a nechají si snáz vysvětlit, jaký průběh léčby či zákrok je čeká. To je pro lékaře mnohdy vítaná pomoc. „O děti pečují dvě herní asistenty sedm dní v týdnu. Jedna se svými aktivitami zaměřuje na nejmenší děti, druhá na starší. Mají nezastupitelnou roli u pacientů, kteří jsou napojeni na infuze a současně jejich rodiče nemají možnost trávit s nimi v nemocnici více času. Takovým dětem pak přímo na pokojích dělají společnost,“ vysvětluje vrchní sestra Dětského Oddělení Nemocnice Kyjov Renata Masaříková. Mít herní asistentky na plný úvazek je přitom služba, která je v tuzemských nemocnicích stále spíše výjimečná.

Nejen herní asistentky - pracovníci Dětského oddělení Nemocnice Kyjov využívají různých nástrojů, jak obavy dětských pacientů z bílých plášťů snižovat. Pokoje například v rámci canisterapie minimálně jednou měsíčně navštěvuje speciálně cvičený zlatý retrívr Baron. Výborných výsledků tato metoda dosahuje například u autistů, mentálně či sluchově postižených, ale taky dětí po úrazu a s nízkým sebevědomím. „Psychika takových dětí při kontaktu s canisterapeutickým psem nabývá na vážnosti. Najednou si uvědomí, že mohou zvířeti dávat pokyny, že je někdo poslouchá a sami jsou schopni se více uvolnit,“ vysvětluje přínos Milan Doktor z Canisterapeutického sdružení Jižní Morava. Dobrou náladu tam, kde je jí nedostatek, umějí navodit i zdravotní klauni, kteří jsou taky pravidelnými návštěvníky oddělení sídlícího v pavilonu F2.

Mimořádně úspěšným projektem jsou potom takzvané Kiwanis panenky. Jsou to hračky z bílé látky, kterým malí pacienti v době pooperační rekonvalescence barevnými fixami namalují obličej. Z hraček se pak stávají kamarádky, které s dětmi tráví volný čas. „Panenek využívají i lékaři. Prostřednictvím nich mohou malému pacientovi vysvětlit, jaké vyšetření ho ještě čeká, případně se od něj dozvědí, kde a co ho bolí. Je to účinná a současně šetrná metoda, která ulehčuje diagnostiku a mírní strach,“ vysvětluje Vladimír Glaser, prezident Kiwanis klubu Slovácko, který látkové hračky do kyjovské nemocnice už 15 let dodává. Za tu dobu to je více než 7 tisíc panenek.

Mgr. Filip Zdražil
tiskový mluvčí
Mob.: +420 778 734 797
zdrazil.filip@nemkyj.cz